

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 64Ek/1295/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123312637
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kostúr
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2024:6123312637.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B., C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. F. XXXX/XX, XXX XX G. X, právne zast.: JUDr. Danicou Sitárovou, advokátkou so sídlom Nám. Hrdinov 13, 934 01 Levice proti povinným: 1/ H. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XX, XXX XX E. a 2/: I. J., C. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX/XX, XXX XX K. C. obaja v konaní zast.: Mgr. Martinom Jankovičom, advokátom so sídlom Železničná 257/19, 050 01 Revúca, o vymoženie nepeňažného nároku a trov exekúcie vedenom súdnym exekútorom Mgr. Ivanom Jamborom, so sídlom Exekútorského úradu Farská 5, 949 01 Nitra, ktorý ju vedie pod sp. zn. 271EX 716/23, o sťažnosti oprávneného proti Uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/1295/2023 zo dňa 31.01.2024, ktorým súd rozhodol o návrhu povinných v 1/ a 2/ rade na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd m e n í uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/1295/2023 zo dňa 31.01.2024 tak, že:

I. Exekúciu vedenú u súdneho exekútora Mgr. Ivana Jambora, Exekútorský úrad so sídlom v Nitre, Farská 5 (271EX 716/2023) podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku v časti trov exekúcie oprávneného z a s t a v u j e .

II. Výrok III. Uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/1295/2023 zo dňa 31.01.2024 s a z r u š u j e .

III. Oprávnenej a povinnému 1/ rade a povinnému 2/ rade nárok na náhradu trov konania o sťažnosti oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/1295/2023 zo dňa 31.01.2024 n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

1. Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyššou súdnou úradníčkou vydal dňa 31.01.2024 uznesenie pod sp. zn. 64Ek/1295/2023, ktorým exekúciu v celom rozsahu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil (výrok I.), oprávnenému nepriznal nárok na náhradu trov konania v súvislosti s podaným návrhom na zastavenie exekúcie (výrok II.), a ktorým uložil povinnosť nahradiť súdnemu exekútorovi trovy súdneho exekútora vo výške 36,00 EUR v lehote 3 dní od právoplatnosti uznesenia (výrok III.).

2. Vyššia súdna úradníčka odôvodnila svoje rozhodnutie ustanoveniami § 45 ods. 1, § 61k ods. 1, § 61k ods. 2, § 61k ods. 3, § 61k ods. 4, § 61k ods. 5, § 61l ods. 1 a § 61l ods. 3 Exekučného poriadku. V odôvodnení sťažnosťou napadnutého rozhodnutia uviedla, že „exekučným titulom v danom konaní bol Rozsudok Okresného súdu Levice sp. zn. 9C/52/2019 zo dňa 23.11.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13.01.2021 (Výrok I), na podklade ktorého si oprávnený uplatňoval nepeňažný nárok voči povinným.“ Výrok predloženého exekučného titulu, na podklade ktorého si oprávnený uplatňoval nárok znel nasledovne: „Súd z r u š u j e podielové spoluvlastníctvo strán sporu

k nehnuteľnostiam vedeným Okresným úradom Levice, katastrálny odbor na liste vlastníctva L.XX pre okres Levice, obec E., kat. územie E. :

parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape

parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape

parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape

parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape

parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape

na parcele L.XXX/XXX stavba, rodinný dom, súpisné číslo XX na parcele L.XXX/XXX stavba, hospodárska budova, súpisné číslo 209. Súd n a r i a ď u j e predaj nehnuteľností vedených Okresným úradom Levice, katastrálny odbor na liste vlastníctva č.XX pre okres Levice, obec E., kat. územie E. :

parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape

parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape

parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape

parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape

parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape

na parcele L.XXX/XXX stavba, rodinný dom, súpisné číslo XX

na parcele L.XXX/XXX stavba, hospodárska budova, súpisné L. XXX, s tým, že výťažok z tohto predaja bude rozdelený medzi stranami sporu podľa výšky ich spoluvlastníckych podielov a to u žalobkyni v rozsahu 14/16 z výťažku z predaja, u žalovaného v I/ rade v rozsahu 1/16 z výťažku z predaja a u žalovanej v II/ rade v rozsahu 1/16 z výťažku z predaja.“ Ďalej v odôvodnení súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou uviedol, že po opätovnom preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie a predloženého exekučného titulu zistil skutočnosť, ktorá bráni vymáhateľnosti predloženého exekučného titulu, a teda dôvod na zastavenie exekúcie ex offo. Tiež uviedla, že oprávnený predložil súdu exekučný titul, ktorým súd v základnom konaní rozhodol o zrušení podielového spoluvlastníctva medzi oprávneným a povinnými (stranami sporu), a ktorým nariadil predaj nehnuteľnosti, ktorej sú oprávnený a povinní podielovými spoluvlastníkmi. Predmetným exekučným titulom však nebolo rozhodnuté o tom, že povinnosť predat' nehnuteľnosť bola uložená povinným, zároveň ani nebola uložená lehota na splnenie povinnosti povinnými. Na základe takto zistenej skutočnosti mal súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou za to, že v danom konaní nie je dôvod na vedenie exekučného konania, nakoľko povinnosť uložená exekučným titulom môže splniť ktorákoľvek strana sporu, a teda ju môžu vykonať oprávnený alebo povinní. Preto súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou exekúciu podľa ustanovenia § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavila v celom rozsahu (výrok I.). O nároku na náhradu trov konania, ktoré si uplatňoval oprávnený za vyjadrenie k návrhu na zastavenie exekúcie, vyššia súdna úradníčka rozhodla tak, že oprávnenému nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok II.). Povinnosť náhrady trov exekúcie bola uložená oprávnenému, a to z dôvodu ukončenia exekúcie z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným, nakoľko súdu bol predložený exekučný titul, ktorý ku dňu podania nebol materiálne vykonateľný, a z pohľadu vyššej súdnej úradníčky išlo o dôvod, ktorý možno pričítať oprávnenému (výrok III.).

3. Voči uzneseniu vydanému vyššou súdnou úradníčkou podal oprávnený prostredníctvom právneho zástupcu v zákonnej lehote sťažnosť. Oprávnený v podanej sťažnosti uvádzal, že podáva sťažnosť z dôvodu, že v sťažnosťou napadnutom rozhodnutí súd spochybnil predložený exekučný titul, nakoľko predmetným exekučným titulom nebolo rozhodnuté o tom, že povinnosť predat' nehnuteľnosť bola uložená povinným, a zároveň nebola uložená lehota na splnenie povinnosti povinnými. V tejto súvislosti poukazuje na ust. § 45 ods. 1 Exekučného poriadku zastával oprávnený názor, že predložený rozsudok Okresného súdu Levice sp. zn. 9C/52/2019 zo dňa 23.11.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 13.1.2021, je spôsobilým exekučným titulom. Ďalej oprávnený odkazoval na ustanovenie § 35 ods. 1 Exekučného poriadku, z ktorého vymedzenia je v exekučnej veci potrebné vychádzať, t. j. presná identifikácia účastníkov konania. Oprávnený ďalej uvádzal, že v konaní vedenom na Okresnom súde Levice pod sp. zn. 9C/52/2019 vystupoval ako žalobca, a povinní vystupovali ako žalovaní, pričom sa daná skutočnosť nepochybne premietla i do procesného postavenia v exekučnom konaní. Exekučným titulom bol rozhodnuté o predaji spoločnej nehnuteľnosti, s tým že sa výťažok z predaja rozdelí medzi spoluvlastníkov podľa veľkosti ich podielov. Tiež oprávnený poukazoval na to, že súd neukladá povinnosť žalovaným k predaju spoločnej nehnuteľnosti, ani neustanovuje lehotu na splnenie tejto povinnosti, t. j. súd nariaďuje predaj spoločnej nehnuteľnosti ako takej vo vzťahu ku všetkým bývalým podielovým spoluvlastníkom. Oprávnený v sťažnosti uvádzal, že spôsob vykonania exekúcie pri nepeňažnom plnení musí jednoznačne vyplývať z výroku exekučného titulu, a ak by to tak v konkrétnom prípade nebolo, exekučný titul by bol materiálne nevykonateľný. V danej právnej veci

tento spôsob jednoznačne vyplýva z exekučného titulu. Ďalej poukazoval na výkon exekúcie predajom podľa ustanovení o hnutelných vecí alebo nehnuteľnosti podľa ustanovenia § 134 až § 166 Exekučného poriadku. Výťažok z predaja spoločnej veci vyplatí exekútor všetkým bývalým spoluvlastníkom podľa výšky podielov. V prípade, ak sa nepodarí spoločnú hnutelnú vec alebo nehnuteľnosť predat', súd exekúciu rozdelením spoločnej veci zastaví. Trovy exekučného konania vymáha exekútor niektorým spôsobom na vymoženie peňažných pohľadávok. Z dôvodu, že v návrhu na vykonanie exekúcie a taktiež vo vydanom poverení exekučného súdu je uvedené, že rozvrh výťažku z predaja sa má realizovať v závislosti od výšky podielov účastníkov v súlade s exekučným titulom, bol oprávnený toho názoru, že dôvody na zastavenie exekúcie ako celku neboli dané. Vzhľadom na uvedené skutočnosti oprávnený navrhoval, aby súd prvej inštancie uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/1295/2023 zo dňa 31.01.2024 zrušil, a návrh na zastavenie exekúcie zamietol.

4. K sťažnosti oprávneného sa podaním doručeným súdu dňa 11.03.2024 vyjadrili prostredníctvom právneho zástupcu aj oprávnení, ktorí uviedli, že sťažnosť oprávneného považovali za nedôvodnú a žiadali ju zamietnuť. Povinní uvádzali, že v sťažnosti oprávnený nesprávne konštatoval, že: „Návrh na konanie exekúcie musí vždy smerovať voči konkrétnej osobe, ktorá bola účastníkom súdneho konania na strane žalovanej.“ Povinní s daným tvrdením nesúhlasili, nakoľko v danom prípade mohol ktorýkoľvek účastník pôvodného súdneho konania podať návrh na vykonanie exekúcie, a teda vystupovať v postavení oprávneného pri podávaní návrhu na vykonanie exekúcie. Povinní opätovne poukazovali na argumentáciu, ktorú vyjadrili v podanom návrhu na zastavenie exekúcie, a na ktorej zotrvali. Nosným dôvodom podaného návrhu na zastavenie exekúcie bolo namietanie časti peňažného plnenia na vymoženie pohľadávky, ktoré sa týkali súdneho poplatku vo výške 16,50 EUR, poplatkov za konverziu dokumentov vo výške 2,16 EUR, trovy právneho zastúpenia vo výške 117,03 EUR a predbežných trov exekúcie vo výške 52,80 EUR, resp. 105,00 EUR. Podľa názoru povinných oprávnený a ani súdny exekútor, nemali nárok na uvedené peňažné plnenie, nakoľko všetci účastníci konania (t. j. oprávnený a povinní) majú procesnú postavenie oprávnených. Povinní záverom uviedli, že exekučný súd im opomenul doručiť vyjadrenie oprávneného k podanému návrhu na zastavenie exekúcie spolu s prílohami, z ktorých následne exekučný súd pri vydávaní uznesenia zo dňa 31.01.2024 vychádzal? Povinní majú taktiež zato, že ak by došlo k vyhovneniu podanej sťažnosti oprávneného, a uvedené vyjadrenie k návrhu povinných na zastavenie exekúcie by aj napriek tomu nebolo doručené povinným, resp. ich právnenmu zástupcovi, povinní by považovali toto konanie za porušenie rovnosti zbraní, kontradiktórnosti konania a v konečnom dôsledku porušenia spravodlivosti konania. Na základe uvedeného žiadali povinní exekučný súd o dodatočné zaslanie vyjadrenia oprávneného spolu s prílohami k návrhu na zastavenie exekúcie. V závere povinní žiadali na základe uvedených skutočností, aby Okresný súd Banská Bystrica sťažnosť oprávneného voči uzneseniu sp. zn. 64Ek/1295/2023 zo dňa 31.01.2023 zamietol a zároveň v prípade úspechu v sťažnostnom konaní priznal povinným trovy právneho zastúpenia za prevzatie a prípravu zastúpenia vrátane prvej porady s klientmi v roku 2023 (§11 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. c), § 13 ods. 2 advokátskej vyhlášky – $105,62/2 \times 1,2 = 79,22$ EUR; spracovanie a podanie tohto vyjadrenia v roku 2024 (§ 11 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. c), § 13 ods. 2 advokátskej vyhlášky) – $105,62/2 \times 1,5 = 79,22$ EUR; 1x režijný paušál v roku 2023 (§ 16 ods. 3 advokátskej vyhlášky) – vo výške 12,52 EUR; 1 x režijný paušál v roku 2024 (§ 16 ods. 3 advokátskej vyhlášky) – vo výške 13,73 EUR; spolu vo výške 184,69 EUR; DPH vo výške 36,94 EUR; spolu s DPH vo výške 221,63 EUR.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej ako „Exekučný poriadok“): „Súdca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.“

6. Podľa § 200 prvá veta Exekučného poriadku: „Na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.“

7. Podľa § 239 ods. zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej ako „CSP“): „Proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.“

8. Podľa § 239 ods. 2 CSP: „Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.“

9. Podľa § 242 CSP: „Sťažnosť sa podáva v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na súde, ktorý napadnuté uznesenie vydal.“

10. Podľa § 248 CSP: „O sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.“

11. Podľa § 249 CSP: „Súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.“

12. Podľa § 250 ods. 2 CSP: „Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.“

13. Sudca prvej inštancie preskúmaním sťažnosti oprávneného, bez nariadenia pojednávania podľa § 249 CSP, a po preskúmaní napadnutého uznesenia dospel k záveru, že sťažnosť oprávneného je čiastočne dôvodná, a preto napadnuté uznesenie vyššej súdnej úradníčky je potrebné podľa § 250 ods. 2 CSP zmeniť.

14. Z obsahu spisu súd zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 9.5.2023, kedy bol exekučnému súdu doručený návrh na vykonanie exekúcie. Vyššia súdna úradníčka vydala na podklade exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Levice, č.k. 9C/52/2019-85 zo dňa 23.11.2020, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť do výroku I. dňa 13.01.2021, dňa 24.07.2023 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi M. N. H. (271EX 716/23). Dňa 25.09.2023 bol poverenému súdnemu exekútorovi v zákonnej lehote doručený návrh povinných zastavenie exekúcie, ktorý ho spolu s vyjadrením oprávneného predložil súdu. Následne vyššia súdna úradníčka vydala sťažnosťou napadnuté uznesenie.

15. Podľa §-u 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

16. Podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

17. V prvom rade považuje exekučný súd za potrebné uviesť, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Rozhodnutie súdu musí však obsahovať odôvodnenie, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu (k tomu pozri bližšie rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03, resp. sp. zn. III. ÚS 60/04). Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva, ktorý v tejto súvislosti najmä uvádza: „Právo na spravodlivý proces zahŕňa aj právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia však neznamená, že na každý argument sťažovateľa je súd povinný dať podrobnú odpoveď. Splnenie povinnosti odôvodniť rozhodnutie je preto vždy posudzované so zreteľom na konkrétny prípad.“ (napr. *Georgidias v. Grécko* z29. mája 1997, Recueil III/1997). Európsky súd pre ľudské práva, ale zároveň tiež pripomína, že právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní. Stačí, aby reagoval na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (porovnaj napr. rozsudok vo veci *Ruiz Torija c. Španielsko a HiroBalani/Španielsko*, oba z 9. decembra 1994, *Annuaire*, séria A č. 303 A a č. 303 B). Aj podľa judikatúry ústavného súdu odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo na spravodlivé súdne konanie (k tomu pozri bližšie rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. III. ÚS 209/04, sp. zn. IV. ÚS 112/05, sp. zn. I. ÚS 380/08, sp. zn. III. ÚS 172/2010, či sp. zn. II. ÚS 537/2010).

18. V tomto smere základnou otázkou, ktorú je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia potrebné považovať za rozhodujúcu a ktorú povinní okrajovo nastolili v návrhu na zastavenie exekúcie, a ktorú súd konajúc vyššou súdnou úradníčkou rozviedol v napadnutom rozhodnutí, resp. v sťažnosti proti napadnutému uzneseniu, je, či súdne rozhodnutie, ktorým došlo k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva nariadením predaja a rozdelením výťažku, je exekučným titulom. Exekučný súd súhlasí s tým, že vyššia súdna úradníčka nesprávne popisuje formálnu a materiálnu právoplatnosť exekučného titulu, pričom predpokladom na podanie návrhu na vykonanie exekúcie je vykonateľnosť rozhodnutia. V zmysle Exekučného poriadku je totiž exekučným titulom ktorékoľvek súdne rozhodnutie, ktoré je vykonateľné tak po stránke formálnej (splnenie formálnych predpokladov na to, aby rozhodnutie mohlo byť označené za vykonateľné) ako aj materiálnej (súhrn materiálnych znakov, ktoré zabezpečujú reálnu vynútiteľnosť práva obsiahnutého v exekučnom titule). Pokiaľ ide teda o materiálnu vykonateľnosť rozhodnutia, rozumie sa ňou taký enuncciát (výrok) súdneho rozhodnutia, ktorý umožňuje exekúciu niektorým zo spôsobov uvedených v Exekučnom poriadku. Z uvedeného vyplýva, že aj súdne rozhodnutie, ktorým došlo k zrušeniu a vyporiadaniu podielového spoluvlastníctva nariadením predaja a rozdelením výťažku, je spôsobilým exekučným titulom, aj keď rozhodnutím *sui generis*. Dlhodobá rozhodovacia prax súdov (napr. R 81/1967, či rozhodnutie Krajského súdu Trnava sp. zn. 24Co/910/2015 zo dňa 12.10.2016 alebo uznesenie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 20 Cdo 4144/2007 zo dňa 31.03.2010), teória i odborná verejnosť (napr. Michal Králik, sudca Najvyššieho súdu Českej republiky v publikácii „Podílové spoluvlastníctví v občanském zákoníku“, N. O. v publikácii „Občiansky zákonník - Veľký komentár“) sú za jedno v tom, že rozhodnutím súdu o zrušení spoluvlastníctva a nariadení predaja nehnuteľnosti vzniká exekučný titul, ktorý oprávňuje ktorékoľvek zo spoluvlastníkov, aby sa domáhal jeho výkonu, a to aj podaním návrhu na vykonanie exekúcie podľa príslušných ustanovení Exekučného poriadku. Pri tomto špecifickom výkone exekúcie vystupujú ako účastníci konania všetci spoluvlastníci veci, ktorí voči sebe nestoja v pozícii oprávnených a povinných, ale v procesnej situácii spoluvlastníkov oprávnených na podiel z výťažku predaja spoločnej veci. Preto neobstojí záver súdu v napadnutom rozhodnutí, že exekučným titulom nebola povinným uložená žiadna povinnosť a vyššia súdna úradníčka preto vec nesprávne právne posúdila. Súčasne k poukazu povinných, ktoré bolo súčasťou vyjadrenia povinných k sťažnosti oprávneného týkajúcej sa nespĺnenia podmienky pre začatie exekučného konania podľa § 48 ods. 2 Exekučného poriadku týkajúcej sa „dobrovoľnosti plnenia“, exekučný súd musí uviesť, že z podstaty veci exekučného titulu, ktorým je nariadený predaj spoločnej veci, nemožno objektívne hovoriť o možnosti dobrovoľného plnenia v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia. V tomto prípade zo špecifickosti takéhoto exekučného titulu vyplýva, že podmienkou dôvodného návrhu na vykonanie exekúcie nie je predchádzajúce nespĺnenie stanovenej povinnosti určenej exekučným titulom, nakoľko ani nie je objektívne možné. Preto aj táto námietka povinných vznesená až vo vyjadrení podanej sťažnosti je evidentne nedôvodná.

19. Pokiaľ však ide o otázku znášania trov exekúcie, v tejto časti bol návrh povinných na zastavenie exekúcie dôvodný. Ako bolo vyššie uvedené exekučné konanie vedené na základe exekučného titulu, ktorým bol nariadený predaj spoločnej veci, je exekúciou *sui generis* s ohľadom na to, že ide o iudicium duplex, t. j. každý z účastníkov základného konania má aktívnu vecnú legitímáciu na podanie návrhu na vykonanie exekúcie, teda nielen žalobca, ale i žalovaný. Táto povaha exekučného konania má preto vplyv aj na rozhodovanie, platenie i vymáhanie trov exekúcie. Keďže takáto exekúcia je realizovaná v prospech všetkých účastníkov exekúcie (podielových spoluvlastníkov), každý musí znášať svoje trovy, a to tak trovy konania v súvislosti s návrhom na vykonanie exekúcie, ako aj trovy konania s návrhom na zastavenie exekúcie a napokon aj prípadné trovy sťažnostného konania a preto súd oprávnenému, povinnému v 1/ rade a povinnému v 2/ rade nepriznal právo na náhrad trov konania v súvislosti s podanou sťažnosťou (výrok III.). Trovy súdneho exekútora však znášajú obidve strany podľa výšky svojho podielu, nakoľko exekútor vykonáva úkony v prospech obidvoch účastníkov. Takto sa na trovách exekúcie súdneho exekútora podieľajú všetci dotknutí podieloví spoluvlastníci, pretože i samotný predaj a rozdelenie výťažku rieši situáciu všetkým spoluvlastníkom rovnako a súčasne, čo zodpovedá aj spravodlivému usporiadaniu veci. V tomto zmysle vydané poverenie na vykonanie exekúcie i upovedomenie o začatí exekúcie sú nesprávne. Preto súd pokiaľ ide o trovy exekúcie oprávneného (súdny poplatok za vydanie poverenia + trovy právneho zastúpenia oprávneného + poplatok za konverziu) exekúciu zastavil, pretože sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia ich vymáhateľnosti. Súdny exekútor si svoje trovy exekúcie, na ktoré má nárok, následne uspokojí od všetkých účastníkov po realizácii predaja podľa výšky ich podielov v závislosti od sumy získanej predajom nehnuteľnosti.

20. Pokiaľ povinní v rámci vyjadrenia k podanej sťažnosti oprávneného namietali, že v rámci vedenej exekúcie bolo porušené ich právo na spravodlivý proces garantovaný Ústavou SR ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru, keď im nebolo doručené vyjadrenia oprávneného spolu s prílohami k ich návrhu na zastavenie exekúcie, súd uvádza, že v zmysle čl. 9 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku má princíp kontradiktórnosti svoje limity, t. j. právo vyjadriť svoje stanovisko majú strany v rozsahu, ktorý im určí zákon, z čoho vyplýva, že uvedené právo vyjadriť sa v konaní nie je absolútne, ale má svoje medze tak, aby zároveň bol zachovaný iný tiež ústavnoprávny princíp - princíp účinnej a rýchlej súdnej ochrany v zmysle čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Vzhľadom na charakter exekučného konania a jeho účel, ktorý nie je v riešení právnych sporov, ale vo vymožení judikovaných nárokov, zákonodarca najmä po novele č. 2/2017 Z. z. obmedzil možnosť právnych debát v tomto konaní. Preto v tomto zmysle pri zachovaní práva vyjadriť sa stanovil v § 61k ods. 5 aké právne podklady má mať exekučný súd pre svoje rozhodnutie o návrhu na zastavenie exekúcie k dispozícii, čo bolo aj v tomto konaní dodržané. Teda ak vyššia súdna úradníčka pred rozhodnutím o návrhu na zastavenie exekúcie nepredložila vyjadrenie oprávneného s prílohami povinným, neporušila ústavné práva povinných a neodňala im možnosť konať pred súdom, navyše keď v danom vyjadrení neboli žiadne nové skutočnosti, z ktorých by pri rozhodnutí o návrhu na zastavenie exekúcie vychádzala. Postupom vyššej súdnej úradníčky tak nebol porušený princíp rovnosti zbraní (pozri napr. Niederöst-Huber proti Švajčiarsku zo dňa 18. februára 1997). Z rovnakého dôvodu súd postupoval rovnako aj pri rozhodovaní o tejto sťažnosti, keď oprávnenému nezaslal vyjadrenie povinných.

21. Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 64Ek/1295/2023 zo dňa 31.01.2024 zmenil v zmysle § 250 ods. 2 CSP tak, že súd exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil v časti trov exekúcie oprávnenej, keďže exekúcia ako taká je vedená dôvodne na základe vykonateľného exekučného titulu (výrok I).

22. Z dôvodu nesprávneho vyhodnotenia skutkového stavu vyššou súdnou úradníčkou, kedy exekúciu ex offico zastavila podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, a uložila povinnosť oprávnenému na náhradu trov exekúcie exekútora vo výške 36,00 EUR v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti sťažnosťou napadnutého uznesenia, súd výrok III. sťažnosťou napadnutého uznesenia zrušil, nakoľko v dôsledku zmeny uznesenia došlo k zastaveniu exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku len v časti trov exekúcie oprávnenej, a teda exekúcia bude pokračovať (výrok II.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (